

[Aksel Larsen.]

blevet spurgt til Raads? Jeg mener, det er et meget beskedent Spørgsmaal at stille. Det er et meget beskedent Krav at føre frem, at Regeringen ikke skal foretage sig noget paa dette Omraade, uden at den i alt Fald spørger Folketinget først. Og foruden at jeg naturligvis venter, at den højtærede Statsminister — det er jo en Selvfølge — vil gaa ind paa en Del af det øvrige, jeg har sagt, beder jeg ham indtrængende om ikke nu at forsømme Lejligheden til at udtale sig om Forholdet til Kronen.

Bording: Jeg har naturligvis ikke tænkt mig at blande mig i Debatten om, hvorvidt Samlingsregeringen i Sommer-entstemmig har godkendt Englandsoverenskomsten, ganske naturligt fordi jeg ikke har haft Adgang til at følge Forhandlingerne og derfor ikke kan udtale mig om dem. Det kan heller ikke falde mig ind at udtale nogen Dom om, hvorvidt Overenskomsten i Sommer kunde have været bedre, end den blev, fordi jeg heller ikke har nogen Mulighed for at bedømme dette. Jeg kan for øvrigt heller ikke se, at det har nogen nævneværdig Interesse nu, om det er det ene eller det andet af det, Forespørgeren her drager frem, der er rigtigt. For mig er det meget mere afgørende, har meget større Værdi at se paa, hvordan Englandsoverenskomsten virker nu, og hvordan den kommer til at virke i Fremtiden.

Jeg ser ikke rettere end, at saadan som det hele ligger, er en Handelsoverenskomst med England noget af det allervigtigste for os, ikke alene for Landbruget, men for hele Samfundets Produktion, Beskæftigelse og Økonomi. Da man i Sommer sluttede Overenskomsten, var det paa et Tidspunkt, hvor Importpristallet var steget mere i Forhold til før Krigen end Eksportpristallet. Naar man alligevel gik med til at nedsætte Prisen med 10 pCt. for Smør og Flæsk, de to vigtigste Eksportvarer, vi har — jeg er tilbøjelig til at tro, at de i 1938 og 1939 var lige ved at udgøre omtrent Halvdelen af hele den Eksportværdi, Danmark havde —, var det naturligvis, fordi man ansaa det for nødvendigt, og saa var det formodentlig — saadan har jeg i alt Fald set paa det — i Haab om, at Importpristallet vilde falde i den kommende Tid.

Det er mit Indtryk, at dette ikke er sket, og derfor maa jeg indrømme, at jeg ser saadan paa det, at saadan som Englands-overenskomsten virker nu, er det meget, meget uheldigt for os. For vi maa være klar over, at lige saa meget som Eksport-

priserne falder mere end Importpriserne, lige saa stor en Reduktion betyder det af den Mængde af Importvarer, vi kan indføre her til Landet i Forhold til tidligere; og naar vi nu ved, at Smør og Flæsk er de vigtigste Varegrupper, vi før har haft, som endogsaa har udgjort saa meget, at det har været omkring ved Halvdelen af hele vor Eksport, vil vi forstaa, at det kan faa en uhyre Indflydelse paa vor Produktion, Eksport, Beskæftigelse og vor Økonomi i det hele taget, hvis en vis Jævnbyrdighed ikke opretholdes. Men det er blevet saaledes, som det ogsaa blev sagt før, jeg tror af Forespørgeren, at vi maa sælge billigt og købe dyrt, og det er selvfølgelig en uheldig Udvikling for os.

Jeg skal lige nævne et Par Tal med Hensyn til Indførselen af Korn og Foderstoffer. Ganske vist har Statsministeren nævnt nogle Tal, men jeg vil alligevel ogsaa gerne nævne nogle, fordi jeg tror, de er af meget stor Betydning til Belysning af Forholdene. Det er jo indlysende, at hvis der var Mulighed for, at vi kunde komme til at indføre Korn og Foderstoffer, hvad vi slet ikke har kunnet i de sidste Aar, til nogenlunde rentable Priser, saa vilde Nedgangen i Eksportprisen kunne opvejes ved en større Produktion og en større Eksport, idet man maa være klar over, at hver eneste Forøgelse af Produktionen af Landbrugsvarer betyder en Forøgelse af Eksporten. Den Selvforsyning, vi har været inde i under Krigen, som har reduceret vor Eksport af Landbrugsvarer til ca. Halvdelen, er jo udelukkende gaaet ud over Eksporten, for naar vi har en Overskudsproduktion, er det det sidste, der gaar til Eksport. Gaar Produktionen ned, saa gaar Eksportkvantummet ned, og kan vi sætte den op, gaar hele Overskuddet til Eksporten.

Ser vi paa Smørprisen, var den i 1938 2 Kr. 31 Øre pr. kg, og Noteringen nu er 4 Kr. efter Englandsoverenskomstens 10 pCt.s Nedsættelse, det vil sige en Stigning paa 169 Øre eller 72 pCt. Ser vi paa Noteringen af Foderblandinger, saaledes som den tidligere fremkom i Landbrugsraadets Meddelelser, var den for en bestemt Sammenstillings Vedkommende 15 Kr. 86 Øre pr. 100 kg, det vil sige knap 16 Øre pr. kg. Hvis man vil vurdere de Kager, der kommer ind, efter deres Indhold i Forhold til Foderblandingen i sin Tid, kommer vi til en Pris paa ca. 41 Øre. Det er 25 Øres Forhøjelse, altsaa nøjagtig 156 pCt.s Forhøjelse. Der er altsaa Tale om godt og vel en dobbelt saa stor Forhøjelse for Foderkagerne som for Smørrets Vedkommende.

Ser vi paa Flæsket, som er den anden